

พฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมตามคำรายงาน

ของนักเรียน ครู และผู้ปกครอง

นางสาวสุวิมล สุรงค์กาญจนชัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาจิตวิทยา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๗

ISBN 974-563-066-7

011404

i18105178

SOCIAL MORAL BEHAVIORS AND BEHAVIOR TENDENCY AS
REPORTED BY PUPILS, TEACHERS AND PARENTS

MISS SUWIMON SURANGKANAJAI

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education.

Department of Psychology

Graduate School

Chulalongkorn University

1984

หัวข้อวิทยานิพนธ์ พฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมตามคำรายงาน
 ของนักเรียน ครู และผู้ปกครอง

โดย นางสาว สุวิมล สุรงค์กาญจนชัย

ภาควิชา จิตวิทยา

อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ ดร.ชัยพร วิชชาวุธ

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็นส่วนหนึ่ง
 ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิตศึกษา

[Signature] คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
 (รองศาสตราจารย์ ดร.สุประคิษฐ์ บุญนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

[Signature] ประธานกรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระพร ชูวรรณโณ)

[Signature] กรรมการ
 (อาจารย์ ดร.โกวิท ประวาลพฤษ์)

[Signature] กรรมการ
 (อาจารย์ ดร.จิน แบรี่)

[Signature] กรรมการ
 (ศาสตราจารย์ ดร.ชัยพร วิชชาวุธ)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ พฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมตามคำรายงานของ
 นักเรียน ครู และผู้ปกครอง
 ชื่อนิสิต นางสาวสุวิมล สุรงค์กาดจอนจัย
 อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ ดร.ชัยพร วิชาชาวุธ
 ภาควิชา จิตวิทยา
 ปีการศึกษา ๒๕๒๖

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (๑) สํารวจพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมตามคำรายงานของนักเรียน ครู และผู้ปกครอง และ (๒) ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมของบุคคลตามตัวแปรอิสระ ๖ ตัวแปร ได้แก่ สถานภาพ เพศ ศาสนา ภูมิภาค สภาพความเป็นเมือง และอาชีพหลักของครอบครัว

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ นักเรียนมัธยมปีที่ ๓ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ครู และผู้ปกครอง จำนวน ๒,๘๘๘ คน จากห้าภูมิภาคของประเทศไทย อันได้แก่ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง และแบบสำรวจพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

- พฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมที่กลุ่มตัวอย่างรายงานว่าเป็นพฤติกรรมที่ดี ที่ถูกและที่ควร มีจำนวน ๑๐ พฤติกรรม ได้แก่ การช่วยเหลือผู้อื่น (พ ๔) การบำเพ็ญประโยชน์ (พ ๑๓) การกตัญญูแม้นั้นจะยากลำบาก (พ ๑๖) การคำนึงถึงความอาวุโส (พ ๑๘) การให้เกียรติ (พ ๑๐) การเห็นอกเห็นใจ (พ ๑๑) การรักษาคือเสียงของหมู่คณะ (พ ๑๔) การรักษาสัญญา (พ ๒) การอดทน (พ ๒๑) และการเห็นแก่พวกพ้อง (พ ๔)

ส่วนพฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างรายงานว่า เป็นพฤติกรรมที่ไม่ดี ไม่ถูก และไม่ควร มีจำนวน ๑๑ พฤติกรรม ได้แก่ การกตัญญูแม้การกระทำนั้นจะผิดระเบียบ (พ ๑๗) การปฏิบัติต่อผู้ชายดีกว่าผู้หญิง (พ ๖) การประจบ (พ ๕) การรักษาหน้า (พ ๑๔) การปฏิบัติต่อคนร่ำรวยดีกว่าคนไม่ร่ำรวย (พ ๗) การพูดปด (พ ๑) การไม่รักษาระเบียบวินัย (พ ๑๔) การใช้กลไลบาย (พ ๕) การอิจฉาริษยา (พ ๒๐) การเบียดเบียนผู้อื่น (พ ๑๒) และการให้ร้ายป้ายสี (พ ๓)

๒. พฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมที่กลุ่มตัวอย่าง รายงานว่า เคยทำบ่อยที่สุดคือ การคำนึงถึงความอาวุโส (พ ๑๔) และเคยทำน้อยที่สุดคือ การให้ร้ายป้ายสี (พ ๓)

ส่วนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมที่กลุ่มตัวอย่างรายงานว่า มีแนวโน้มจะทำมากที่สุดคือ การช่วยเหลือผู้อื่น (พ ๔) และมีแนวโน้มจะทำน้อยที่สุดคือ การให้ร้ายป้ายสี (พ ๓)

สำหรับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมที่กลุ่มตัวอย่างรายงานว่า เคยเห็นคนอื่นทำมากที่สุดคือ การไม่รักษาระเบียบวินัย (พ ๑๔) และเคยเห็นคนอื่นทำน้อยที่สุดคือ การกตัญญูแม้ว่าการกระทำนั้นจะผิดระเบียบ (พ ๑๗)

นอกจากนี้พฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมที่กลุ่มตัวอย่างรายงานว่า คิดว่าคนอื่นจะทำมากที่สุดคือ การคำนึงถึงความอาวุโส (พ ๑๔) และคิดว่าคนอื่นทำน้อยที่สุดคือ การเบียดเบียนผู้อื่น (พ ๑๒)

๓. ตัวแปรอิสระทั้ง ๖ ตัวแปร ได้แก่ สถานภาพ เพศ ศาสนา ภูมิภาค สภาพความเป็นเมือง และอาชีพหลักของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .๐๕$ ขึ้นไป) โดยสถานภาพเป็นตัวแปรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมมากที่สุด และศาสนาเป็นตัวแปรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมน้อยที่สุด กล่าวคือ

๓.๑ นักเรียน ครู และผู้ปกครอง มีพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เกือบทุกข้อ โดยพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมสังคมทั้งด้านบวกและด้านลบน้อยกว่าทุกกลุ่ม ส่วนครูและนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๕ มีพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมสังคมด้านบวกใกล้เคียงกันและมากกว่าทุกกลุ่ม สำหรับพฤติกรรมสังคมด้านลบพบว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๕ มีพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ

๓.๒ เพศหญิง และเพศชาย มีพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า เพศหญิงมีพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมสังคมด้านบวกมากกว่าเพศชาย และเพศชายมีพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมสังคมด้านลบมากกว่าเพศหญิง

๓.๓ ผู้นับถือศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ และศาสนาอิสลาม มีพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า ผู้นับถือศาสนาอิสลามมีพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมสังคมทั้งด้านบวกและด้านลบน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ ส่วนผู้นับถือศาสนาคริสต์มีพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมสังคมด้านลบมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ

๓.๔ บุคคลที่อยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ มีพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า ผู้ที่อยู่ในภาคใต้มีพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมสังคมด้านลบน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพฤติกรรมและแนวโน้มในพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ

๓.๕ บุคคลที่อาศัยอยู่ในสภาพความเป็นเมืองต่างกัน มีพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่าผู้ที่อยู่ในสังคมเมืองมีพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมสังคมทั้งด้านบวกและด้านลบมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในขณะที่คนในอำเภอชนบทมีพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมดังกล่าวน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ

๓.๖ ผู้ที่มีอาชีพหลักของครอบครัวต่างกัน มีพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่าผู้ที่มีอาชีพรับราชการเป็นอาชีพหลักของครอบครัวมีพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมสังคมด้านบวกมากกว่ากลุ่มอื่น ส่วนผู้ที่มีอาชีพธุรกิจการค้าและผู้ที่มีอาชีพใช้แรงงาน เป็นอาชีพหลักของครอบครัวมีพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมสังคมด้านบวกใกล้เคียงกันและน้อยกว่ากลุ่มอื่น

Thesis Title Social Moral Behaviors and Behavior Tendency as
Reported by Pupils, Teachers and Parents

Name Miss Suwimon Surangkanjanajai

Thesis Advisor Professor Chaiyaporn Wichawut, Ph.D

Department Psychology

Academic Year 1983

ABSTRACT

The purpose of this research was (1) to survey and investigate existing social moral behaviors and behavior tendency as reported by pupils, teachers and parents, and (2) to study social moral behaviors and tendencies according to six independent variables : status, sex, religion, region, residential area and occupation of family. Data were collected from 2,888 subjects by multi-stage sampling including pupils in Prathomsuksa 6, Mathayom 3, Mathayomsuksa 5, teachers and parents from the five regions of Thailand, i.e. Bangkok, Central, Northern, Southern and Northeastern region.

The research instruments were a questionnaire for biographical data and the Moral Behavior Scale : Social Moral Behaviors and Tendencies. The procedures of data analysis were the one-way analysis of variance and the multiple comparison by Scheffe's method.

Findings

1) The social moral behaviors which were rated by the subjects as good, right and proper were helping others, welfare work, showing gratitude even if difficult to do, being aware of seniority, forgiving, being sympathetic toward others, keeping the reputation of the group, keeping promises, being boastful and favoring acquaintances.

The social moral behaviors which were rated by the subjects as bad, wrong and improper were showing gratitude even against the rule, favoring men more than women, flattering, face-saving, favoring the rich people, telling lies, lacking discipline, using tricks, envy, oppressing others and calumny.

2) The social moral behavior reported as the most frequently engaged in was being aware of seniority and the one reported as the least was calumny.

The social moral behavior that the subjects reported as having a tendency to engage in most frequently was helping others and as the least frequently was calumny.

The social moral behavior that the subjects reported as having observed most frequently in others was lacking discipline and as the least frequently was showing gratitude even against the rule.

The social moral behavior that the subjects reported as most likely to be done by others was being aware of seniority and the least likely was oppressing others.

3) The six independent variables significantly affected social moral behaviors and behavior tendency of subjects (p .05 and beyond). The variable which showed the highest degree of significance was status and the variable which showed the least significance was religion.

3.1 There was a significant difference in social moral behaviors and behavior tendency for most behaviors among the pupils, the teachers and the parents. The Prathomsuksa 6 pupils had less positive and negative social behaviors and behavior tendency than the others, the teachers and the M.S.5pupils had as many as more positive social behaviors and behavior tendency than the others. The M.S.5 pupils had more negative social behaviors and behavior tendency than the others.

3.2 There was a significant difference in social moral behaviors and behavior tendency between females and males. Females had more positive social behaviors and behavior tendency than males. But males had more negative social behaviors and behavior tendency than females.

3.3 There was a significant difference in social moral behaviors and behavior tendency among Buddhists, Moslems Islamites and Christians. Islamic respondents had less positive and negative social behaviors and behavior tendency than the others. Christians had more negative social behaviors and behavior tendency than the others.

3.4 There was a significant difference in social moral behaviors and behavior tendency among the subjects from various

regions. The subjects from the South had less negative social behaviors and behavior tendency than the others and the subjects from the Northeast had more such behaviors and behavior tendency than the others.

3.5 There was a significant difference in social moral behaviors and behavior tendency among the subjects from various residential areas. The subjects from urban areas had more positive and negative social moral behaviors and behavior tendency than the others; the subjects from Amphoes in the rural areas had less such behaviors and behavior tendency than the others.

3.6 There was a significant difference in social moral behaviors and behavior tendency among the subjects from various occupations of the families. The subjects from civil service families had more positive social behaviors and behavior tendency than the others. The subjects from business families and the subjects from employee families had nearly as many as less such behaviors and behavior tendency than the others.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ ศาสตราจารย์ ดร.ชัยพร .
วิชชาวุธ อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.พรหมทิพย์ ศิริวรรณบุญศรี และ ผู้ช่วย
ศาสตราจารย์ ดร.ธีระพร อูวรรณโณ ในการให้คำปรึกษา แนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่อง
ต่าง ๆ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ และขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.จิน แบรี่ ที่
ได้กรุณาตรวจแก้ไขบทคัดย่อภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยขอขอบคุณคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติที่ได้ให้การสนับสนุนหลาย ๆ
ประการแก่การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ บัณฑิตวิทยาลัยซึ่งได้สนับสนุนด้านเงินทุนจำนวนหนึ่ง
สถาบันคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ด้านการวิเคราะห์
ข้อมูล และขอขอบคุณนักเรียน ครู ผู้ปกครองที่ให้ความร่วมมือในการ เป็นกลุ่มตัวอย่าง
รวมทั้งโรงเรียนบางมดวิทยา "สิสูกหวาดจวนอุปถัมภ์" ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการ
ทดสอบมาตรฐานวัด

ขอขอบคุณ คุณชาญชัย จันทร์ เปรมปรุ่ง ที่คอยห่วงใยและให้กำลังใจตลอดมา

ท้ายที่สุดผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ผู้ให้ความรักและความห่วงใย
อย่างลึกซึ้ง .

ศูนย์วิทยทรัพยากร
สุวิมล สุรังค์กาจจนชัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ช
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
รายการตารางประกอบ	ท
รายการภาพประกอบ	น
บทที่	
๑ บทนำ	
ปัญหา	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
ข้อมูลการศึกษา	๖
ความหมายของจริยธรรม	๗
ทฤษฎีทางจิตวิทยา เกี่ยวกับจริยธรรม	๘
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๑๒
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๔๓
ขอบเขตของการวิจัย	๔๔
คำนิยามศัพท์ เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๔๕
สมมุติฐานในการวิจัย	๔๖
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๔๗
๒ วิธีดำเนินการวิจัย	๔๘
ตัวอย่าง	๔๘
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๕๑
วิธีการสร้าง เครื่องมือสำรวจ	๕๗
ความตรงของแบบสำรวจ	๖๒
ความเที่ยงของแบบสำรวจ	๖๒

บทที่	หน้า
ความเท่าเทียมของแบบสำรวจ	๖๓
๖ วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	๖๔
วิธีจัดการกระทำกับข้อมูล	๖๕
๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๖๗
ตอนที่ ๑ แสดงผลการประเมินความถูกต้องของพฤติกรรมจริยธรรม ทางสังคม	๖๘
ตอนที่ ๒ เสนอค่าสถิติพื้นฐานแสดงความบ่อยของพฤติกรรม และแนว แนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง เรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย จำแนกเป็นรายมาตรฐาน	๗๑
ตอนที่ ๓ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับพฤติกรรมจริย- ธรรมทางสังคมจำแนกเป็นรายมาตรฐาน	๗๔
ตอนที่ ๔ แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและผล การเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธีของ เซฟเฟอของคะแนน พฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปรอิสระ เป็นรายมาตรฐาน.....	๘๖
๔ อภิปรายผลการวิจัย	๑๘๗
๕ สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	๒๓๐
บรรณานุกรม	๒๓๕
ภาคผนวก ก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	๒๔๕
ภาคผนวก ข รายชื่อโรงเรียนในภูมิภาคต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัย.....	๒๔๘
ภาคผนวก ค รายละเอียดเกี่ยวกับระดับอายุและระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง	๒๕๒
ภาคผนวก ง รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	๒๕๓
ภาคผนวก จ ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๒๕๔
ประวัติผู้เขียน	๒๕๘

รายการตารางประกอบ

ตารางที่		หน้า
๑	แสดงองค์ประกอบและ เนื้อหาทางจริยธรรมในโครงการสำรวจจริยธรรม ของนักเรียน ครู และผู้ปกครอง	๕
๒	แสดงจำนวนตัวอย่างจำแนกตามภูมิภาคและสถานภาพ	๕๘
๓	แสดงจังหวัดที่เป็นตัวแทนของภูมิภาคต่าง ๆ	๕๘
๔	แสดงจำนวนตัวอย่างของพื้นที่ภาคเหนือจำแนกตามจังหวัด อำเภอ สถานภาพ และเพศ	๕๑
๕	แสดงจำนวนตัวอย่างของพื้นที่ภาคกลางจำแนกตามจังหวัด อำเภอ สถานภาพ และเพศ	๕๑
๖	แสดงจำนวนตัวอย่างของพื้นที่ภาคอีสานจำแนกตามจังหวัด อำเภอ สถานภาพ และเพศ	๕๒
๗	แสดงจำนวนตัวอย่างของพื้นที่ภาคใต้ จำแนกตามจังหวัด อำเภอ สถานภาพ และ เพศ	๕๒
๘	แสดงจำนวนตัวอย่างของกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเขตสถานภาพ และเพศ	๕๔
๙	แสดงจำนวนตัวอย่างจำแนกตามประเภทตัวแปร	๕๔
๑๐	แสดงข้อการกระทำของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม	๕๘
๑๑	แสดงค่าความเที่ยงของแบบสำรวจด้วยวิธีทดสอบซ้ำ	๖๓
๑๒	แสดงค่าความเท่าเทียมกันของแบบสำรวจ เป็นรายมาตร	๖๓
๑๓	แสดงค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ ช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของคะแนนการประเมินความถูกต้องของพฤติกรรม จริยธรรมทางสังคม เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย	๖๔
๑๔	แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ ช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยตามมาตร ๑ "เคยทำหรือไม่"	๗๑

ตารางที่

หน้า

๑๕	แสดงค่ามัธยิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ ช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยตามมาตร ๒ "จะทำหรือไม่ถ้ามี โอกาส"	๗๓
๑๖	แสดงค่ามัธยิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ ช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม เรียง ตามลำดับจากมากไปหาน้อยตามมาตร ๓ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่"	๗๕
๑๗	แสดงค่ามัธยิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ ช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม เรียง ตามลำดับจากมากไปหาน้อยตามมาตร ๔ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่ ถ้ามีโอกาส"	๗๗
๑๘	แสดงตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในมาตร ๑ "เคยทำหรือไม่"	๗๘
๑๙	แสดงตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในมาตร ๒ "จะทำหรือไม่ ถ้ามีโอกาส"	๘๑
๒๐	แสดงตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในมาตร ๓ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่"	๘๓
๒๑	แสดงตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมในมาตร ๔ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่ ถ้ามีโอกาส"	๘๕
๒๒	แสดงค่ามัธยิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติ เอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรม ทางสังคมด้วยวิธีของเซฟเฟในมาตร ๑ จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ	๘๗
๒๓	แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มี่มีความแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญ ด้วยวิธีของเซฟเฟในพฤติกรรมด้านบวก มาตร ๑ จำแนก ตามตัวแปรสถานภาพ	๘๘

ตารางที่

หน้า

๒๔	แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของเซฟเฟ ในพฤติกรรมด้านลบ มาตรการ ๑ จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ	๕๐ ๕๐
๒๕	แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้วยวิธีของเซฟเฟในมาตรการ ๒ จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ	๕๒
๒๖	แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของเซฟเฟในพฤติกรรมด้านบวก มาตรการ ๒ จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ	๕๔
๒๗	แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของเซฟเฟในพฤติกรรมด้านลบมาตรการ ๒ จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ	๕๕
๒๘	แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ(F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้วยวิธีของเซฟเฟในมาตรการ ๓ จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ	๕๗
๒๙	แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ด้วยวิธีของเซฟเฟในพฤติกรรมด้านบวกมาตรการ ๓ จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ	๕๘
๓๐	แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของเซฟเฟ ในพฤติกรรมด้านลบมาตรการ ๓ จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ	๑๐๐
๓๑	แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติเอฟ(F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้วยวิธีของเซฟเฟในมาตรการ ๔ จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ	๑๐๒

ตารางที่	หน้า
๓๒	แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของ เซฟเฟในพฤติกรรมด้านบวกมาตร ๔ จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ ๑๐๘
๓๓	แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของ เซฟเฟในพฤติกรรมด้านลบมาตร ๔ จำแนกตามตัวแปรสถานภาพ ๑๐๘
๓๔	แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติ เอฟ (F) ในมาตร ๑ จำแนกตามตัวแปรเพศ ๑๐๙
๓๕	แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติ เอฟ (F) ในมาตร ๒ จำแนกตามตัวแปรเพศ ๑๑๐
๓๖	แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติ เอฟ (F) ในมาตร ๓ จำแนกตามตัวแปรเพศ ๑๑๓
๓๗	แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติ เอฟ (F) ในมาตร ๔ จำแนกตามตัวแปรเพศ ๑๑๖
๓๘	แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติ เอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมและจริยธรรมทางสังคมด้วยวิธีของ เซฟเฟในมาตร ๑ จำแนกตามตัวแปรศาสนา ๑๑๘
๓๙	แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติ เอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้วยวิธีของ เซฟเฟในมาตร ๒ จำแนกตามตัวแปรศาสนา ๑๒๒
๔๐	แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติ เอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมด้วยวิธีของ เซฟเฟในมาตร ๓ จำแนกตามตัวแปรศาสนา ๑๒๖

ตารางที่

หน้า

- ๔๑ แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติ ๑๓๐
เอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรม
ทางสังคมด้วยวิธีของ เซฟเฟในมาตรา ๔ จำแนกตามตัวแปรศาสนา
- ๔๒ แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติ ๑๓๕
เอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรม
ทางสังคมด้วยวิธีของ เซฟเฟในมาตรา ๑ จำแนกตามตัวแปรภูมิภาค
- ๔๓ แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่าง ๑๓๖
มีนัยสำคัญด้วยวิธีของ เซฟเฟในพฤติกรรมด้านลบมาตรา ๑ จำแนกตาม
ตัวแปรภูมิภาค
- ๔๔ แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติ ๑๓๘
เอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริย-
ธรรมทางสังคมด้วยวิธีของ เซฟเฟในมาตรา ๒ จำแนกตามตัวแปรภูมิภาค
- ๔๕ แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติ ๑๔๒
เอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริย-
ธรรมทางสังคมด้วยวิธีของ เซฟเฟ ในมาตรา ๓ จำแนกตามตัวแปร
ภูมิภาค
- ๔๖ แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติ ๑๔๖
เอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริยธรรม
ทางสังคมด้วยวิธีของ เซฟเฟในมาตรา ๔ จำแนกตามตัวแปรภูมิภาค
- ๔๗ แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติ ๑๕๐
เอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริย-
ธรรมทางสังคมด้วยวิธีของ เซฟเฟในมาตรา ๑ จำแนกตามตัวแปรสถาน-
ภาพความเป็นเมือง
- ๔๘ แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่างมี ๑๕๒
นัยสำคัญด้วยวิธีของ เซฟเฟในพฤติกรรมด้านบวก มาตรา ๑ จำแนก
ตามตัวแปรสภาพความเป็นเมือง

ตารางที่		หน้า
๔๙	แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มีความแตกต่างกันมี นัยสำคัญด้วยวิธีของ เซฟเฟ ในพฤติกรรมด้านลบมาตร ๑ จำแนกตาม ตัวแปรสภาพความเป็นเมือง	๑๕๓
๕๐	แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่า สถิติ เอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรม จริยธรรมทางสังคมด้วยวิธีของ เซฟเฟในมาตร ๒ จำแนกตามตัวแปร สภาพความเป็นเมือง	๑๕๕
๕๑	แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของ เซฟเฟ	๑๕๖
๕๒	แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่า สถิติ เอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรม จริยธรรมทางสังคมด้วยวิธีของ เซฟเฟในมาตร ๓ จำแนกตามตัวแปร สภาพความเป็นเมือง	๑๕๙
๕๓	แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มีความแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญด้วยวิธีของ เซฟเฟในพฤติกรรมด้านบวกมาตร ๓ จำแนกตาม ตัวแปรสภาพความเป็นเมือง	๑๖๑
๕๔	แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของ เซฟเฟในพฤติกรรมด้านลบมาตร ๓ จำแนกตามตัวแปรสภาพความเป็นเมือง	๑๖๒
๕๕	แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่า สถิติ เอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรม จริยธรรมทางสังคมด้วยวิธีของ เซฟเฟในมาตร ๔ จำแนกตามตัว แปรสภาพความเป็นเมือง	๑๖๔
๕๖	แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่า สถิติ เอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรม จริยธรรมทางสังคมด้วยวิธีของ เซฟเฟในมาตร ๑ จำแนกตามตัวแปร อาชีพหลักของครอบครัว	๑๖๔

ตารางที่

หน้า

๕๗	แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของ เซฟเฟินในพฤติกรรมด้านบวก มาตรฐาน ๑ จำแนกตามตัวแปรอาชีพหลักของครอบครัว	๑๑๐
๕๘	แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของ เซฟเฟินในพฤติกรรมด้านลบ มาตรฐาน ๑ จำแนกตามตัวแปรอาชีพหลักของครอบครัว	๑๑๑
๕๘	แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติ เอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริย- ธรรมทางสังคมด้วยวิธีของ เซฟเฟินในมาตรฐาน ๒ จำแนกตามตัวแปรอาชีพ หลักของครอบครัว	๑๑๓
๖๐	แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญด้วยวิธีของ เซฟเฟินในพฤติกรรมด้านบวกมาตรฐาน ๒ จำแนกตามตัวแปรอาชีพหลักของครอบครัว	๑๑๕
๖๑	แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติ เอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจริย- ธรรมทางสังคมด้วยวิธีของ เซฟเฟินในมาตรฐาน ๓ จำแนกตามตัวแปร อาชีพหลักของครอบครัว	๑๑๘
๖๒	แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่แตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญด้วยวิธีของ เซฟเฟินในพฤติกรรมด้านบวกมาตรฐาน ๓ จำแนกตาม ตัวแปรอาชีพหลักของครอบครัว	๑๒๐
๖๓	แสดงความถี่ของจำนวนครั้งที่ประชากรแต่ละคู่แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญด้วยวิธีของ เซฟเฟินในพฤติกรรมด้านลบมาตรฐาน ๓ จำแนก ตามตัวแปรอาชีพหลักของครอบครัว	๑๒๑
๖๔	แสดงค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่า สถิติ เอฟ (F) และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรม จริยธรรมทางสังคมด้วยวิธีของ เซฟเฟินในมาตรฐาน ๔ จำแนกตามตัวแปร อาชีพหลักของครอบครัว	๑๒๓

ตารางที่		หน้า
๖๕	แสดงค่าสัมพันธระหว่างมาตรทั้งสี่	๑๘๘
๖๖	แสดงรายชื่อโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา จำแนกตาม ภูมิภาค จังหวัด และอำเภอ	๒๔๙
๖๗	แสดงระดับอายุของกลุ่มตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ จำแนกตาม สถานภาพ	๒๕๒
๖๘	แสดงระดับการศึกษาของครู และผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ	๒๕๒

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
๑	แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร สถานภาพในมาตร ๑ "เคยทำหรือไม่"	๙๑
๒	แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร สถานภาพ ในมาตร ๒ "จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"	๙๖
๓	แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร สถานภาพ ในมาตร ๓ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่"	๑๐๑
๔	แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร สถานภาพ ในมาตร ๔ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่"	๑๐๖
๕	แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร เพศ ในมาตร ๑ "เคยทำหรือไม่"	๑๐๙
๖	แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร เพศ ในมาตร ๒ "จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"	๑๑๒
๗	แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร เพศ ในมาตร ๓ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่"	๑๑๕
๘	แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร เพศ ในมาตร ๔ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่"	๑๑๙
๙	แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร ศาสนา ในมาตร ๑ "เคยทำหรือไม่"	๑๒๑
๑๐	แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคมจำแนกตามตัวแปร ศาสนา ในมาตร ๒ "จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"	๑๒๔
๑๑	แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร ศาสนา ในมาตร ๓ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่"	๑๒๙
๑๒	แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร ศาสนา ในมาตร ๔ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่"	๑๓๓

ภาพที่		หน้า
๑๓	แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร ภูมิภาค ในมาตรา ๑ "เคยทำหรือไม่"	๑๓๗
๑๔	แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร ภูมิภาค ในมาตรา ๒ "จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"	๑๔๑
๑๕	แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร ภูมิภาค ในมาตรา ๓ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่"	๑๔๕
๑๖	แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร ภูมิภาค ในมาตรา ๔ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่"	๑๔๙
๑๗	แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร สภาพความเป็นเมือง ในมาตรา ๑ "เคยทำหรือไม่"	๑๕๕
๑๘	แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร สภาพความเป็นเมือง ในมาตรา ๒ "จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"	๑๕๙
๑๙	แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร สภาพความเป็นเมือง ในมาตรา ๓ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่"	๑๖๓
๒๐	แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร สภาพความเป็นเมือง ในมาตรา ๔ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่"	๑๖๗
๒๑	แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร อาชีพหลักของครอบครัว ในมาตรา ๑ "เคยทำหรือไม่"	๑๗๒
๒๒	แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร อาชีพหลักของครอบครัว ในมาตรา ๒ "จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"	๑๗๗
๒๓	แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร อาชีพหลักของครอบครัว ในมาตรา ๓ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่"	๑๘๑
๒๔	แสดงสัญญาณคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมทางสังคม จำแนกตามตัวแปร อาชีพหลักของครอบครัว ในมาตรา ๔ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่"	๑๘๖